

S Pannou Máriou proti herézam!

Atanazy Maria Wojtal

23. septembra 2019 ✚ Cirkev

Kardinál Giuseppe Siri vo svojej knihe „Getsemany“ poukázal na herézy, ktoré sa začali šíriť v šesťdesiatych rokoch 20 storočia a prišiel k záveru, že práve v Getsemanskej záhrade nájdú mladí seminaristi záchranu pred morom modernizmu. Človek, ktorý rozjíma nad Kristovým utrpením, sa bude chrániť pred pokušeniami Zlého prejavujúce sa v nových herézach. Avšak najdokonalejšie rozjímanie o utrpení Spasiteľa musíme uskutočniť „cez Máriine oči“. Bola to práve Matka Božia, ktorá viedla sv. Jána pod kríž, aby sa na Kalvárii naučil pravú teológiu. Podobne chce Nepoškvrnená Panna Mária priniesť každé svoje dieťa, aby ho zachránila pred zmätkom diabla. Rímska liturgia spieva: *„Gaude Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti in universo Mundo.“*

Stačí sa pozrieť na históriu mariánskych dogiem, aby sme videli, že boli smrtiacou ranou proti bludom vtedajších dôb. Dogma o Bohorodičke bola reakciou proti starovekým herézam, ktoré popierali hypostatickú úniu, akou bol napríklad arianizmus popierajúci božstvo Krista alebo nestorianizmus, ktorý veril, že v Kristovi sú prítomné dve osoby: božská a ľudská. Po vyhlásení dogmy o Bohorodičke sa ukázalo, že keďže je Mária Božou rodičkou, znamená to, že od počatia je Ježiš pravý Boh a pravý človek. Svätý Ján Pavol II. učí: „Preto teda prostredníctvom tajomstva Krista plne žiari na obzore viery Cirkvi tajomstvo jeho Matky. A tak dogma o Máriinom Božom materstve bola pre Efezský koncil a je pre celú Cirkev pečaťou dogmy o vtelení, v ktorom Slovo skutočne prijíma v jednote svojej osoby ľudskú prirodzenosť bez toho, aby ju tým zrušilo.“

Podobne aj dogma o Máriinom ustavičnom panenstve zdôrazňuje dôstojnosť Božskej osoby Krista. Pripomína nám jeho dokonalosť, že bol počatý z Ducha Svätého, ktorý si ako svoju nevestu vybral najčistejšie stvorenie. Svätý Tomáš Akvinský krásne popisuje, prečo bolo vhodné, aby sa Kristus narodil z Panny:

„Žena, od ktorej Syn Boží prijal telo, bola počatá bez mužského semena. Čím väčšmi je človek odpútaný od vecí tela, tým viac je naplnený duchovnými darmi. Lebo človeka duchovné dobrá povznášajú, zatiaľ čo telesné náklonnosti ho sťahujú dolu. Keďže Kristovo telo mal formovať Duch Svätý, patrilo sa, aby žena, z ktorej Kristus vzal svoje telo, bola plná duchovných darov, aby nielen jej duša bola obdarená cnosťami Ducha Svätého, ale aj jej lono bolo plodné a vydalo božského potomka. Preto jej duša musela byť bez hriechu a jej telo nesmelo mať ani len stopu tej najmenšej telesnej žiadostivosti. A tak pri Kristovom počatí nemala nijaké spojenie s mužom; ani nikdy takúto skúsenosť nemala pred počatím, ani po ňom.“

Bolo to aj kvôli tomu, ktorý sa z nej narodil. Boží Syn prijal telo a prišiel na svet, aby nás pozdvihol do stavu vzkriesenia, pri ktorom „sa ľudia neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebi“ (Mt 22:30). Preto priniesol doktrínu zdržanlivosti a panenskej neporušenosti, aby obraz slávy, ktorá má prísť, mohla do istej miery žiariť v životoch veriacich. Preto požehnal čistotu života už od svojho narodenia, keď sa narodil z panny, takže Apoštolské vyznanie viery vyznáva, že „narodil sa z Márie Panny“. V Kréde stojí, že „vzal si telo z Márie Panny“. To

vylučuje blud Valentinusa a ďalších, ktorí učili, že Kristovo telo bolo buď nereálne, alebo bolo inej povahy a nebolo vzaté a formované z tela Panny Márie.”

Počas pontifikátu bl. Pia IX., sa zdalo, že liberalizmus zničí Cirkev. Keď revolučné sily dobyli v roku 1848 Rím, pápež požiadal o ochranu kráľa Ferdinanda II. a v prestrojení za kňaza, utiekol do Gaety. Aj tam revolucionári plánovali zavraždiť pápeža. Iba vďaka pomoci sv. Jozefa Cafasso, kňaza z Turína, ktorý sa dozvedel o pripravovanom atentáte na pápeža, sa bl. Piov IX. podarilo ostať nažive. V tomto kritickom okamihu pápežstva a Cirkvi pápež Pius IX. v roku 1849 vydal encykliku *Ubi Primus*, v ktorej sa obrátil na všetkých biskupov, aby vyjadrili svoje stanovisko voči vyhláseniu dogmy o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie.

Donoso Cortes vysvetľuje, ako je Nepoškvrnené počatie popieraním liberalizmu a znakom víťazstva nad ním. Nepoškvrnené počatie je radikálna opozícia voči pôvodnému hriechu. Opozícia voči tomu, čo pochádza z hriechu a tomu, čo sa šíri spoločnosťou – následkom hriechu. Popieranie pôvodného hriechu je dogmou revolúcie. To tiež vedie k negácii samotného Vykúpenia, a teda aj osoby Vykupiteľa. Podľa revolúcie jediné zlo, ktoré existuje, je filozofický hriech. Nazdáva sa, že treba sledovať svoje svedomie bez ohľadu na to, ako je formované. Týmto spôsobom sa odmieta všetka milosť, a teda aj Duch Svätý. Dochádza k negácii Najsvätejšej Trojice. Ponorili sa do naturalizmu, podľa ktorého najvyšším cieľom človeka je pokrok v histórii, ktorý sa dosahuje oslobodením človeka od autority Cirkvi. Náboženstvo sa musí zredukovať na užitočný faktor, ktorý uľahčuje ľudské oslobodenie a pokrok spoločnosti.

Pravda je však taká, že skutočným zmyslom celej ľudskej histórie nie je pokrok spoločnosti, ale Božia sláva – zjavenie Jeho milosrdenstva a Jeho veľkosti. Práve tento skutočný účel histórie je odhalený v Nepoškvrnenom počatí, ktorý je prvým víťazstvom Božej milosti nad hriechom. Boh sa rozhodol ukázať svoju moc a milosrdenstvo tým, že stvoril Máriu, ktorá nikdy nebola dotknutá škvrnou hriechu.

Podobne by sa malo uvažovať aj o dogme Nanebovzatia Panny Márie vyhlásenej v roku 1950 Píom XII. Kým svet je zaplavený komunizmom, ktorý sľubuje človeku raj na zemi, Nanebovzatá Mária ukazuje, že utrpenie v tomto slzavom údolí má hlboký význam a ak sa ľudia stanú obeťou Božej lásky, čaká ich slávna odmena.

Veľký teológ Brunero Gherardini hovoril:
„Nanebovzatá, pretože je Spoluvykupiteľka – Mária, kráľovná mučeníkov – , si zaslúžila výnimočné privilegium – Nanebovzatie s dušou a telom“. Okrem toho Nanebovzatá odhaľuje katolícku

Zdroj: wikipedia.com

víziu dôstojnosti tela, ktoré bolo stvorené pre radosť v Nebi spolu s dušou. Počas pontifikátu Pia XII. sa už šírili antropologické bludy Frankfurtskej školy, ktoré v šesťdesiatych rokoch vyústili do nehanebnej sexuálnej revolúcie. Pius XII. bojoval za skutočnú víziu ľudskej telesnosti. Hrdinská svätá Mária Gorettiová, ktorá si vybrala mučeníctvo pri obrane svojej čistoty, bola v tejto práci veľkou pomocou. Táto mladá svätica patrila do združenia Dcéry Panny Márie, ktoré v snahe napodobniť Pannu Máriu, skladali sľub panenstva až do svojho manželstva.

Pri pohľade na túto krátku históriu vyhlasovania mariánskych dogiem vo vzťahu k bludom, proti ktorým bojujú, sa odvážim predložiť tézu, že v dnešnej dobe sa musíme zamerať na pravdu o spolupráci Márie na

diele Vykúpenia, ktorá je daná názvom „Co-redemptrix“ (*Spoluvykupiteľka*). Žiadny pápež zatiaľ nedefinoval pravdu o „spoluvykupiteľstve“ slávnostne *ex cathedra*. Ale mnohokrát ju pápeži učili prostredníctvom riadneho magistéria.

O. Roberto Coggi OP navrhuje takúto dogmatickú definíciu: „Ježiš Kristus, keď vykúpil Máriu, svoju matku, ktorú uchránil pred prvotným hriechom, podnecuje, zjednocuje vo svojej obeti a ponúka Otcovi – na vykúpenie všetkého zvyšku ľudstva – účasť Nepoškvrnenej Panny, ktorá sa preto môže nazývať „spoluvykupiteľkou“.

V šesťdesiatych rokoch sa pokúsili vytvoriť novú cirkev a nové náboženstvo, ktoré niektorí nazývali „humanistická cirkev“. Chceli uctievať človeka namiesto Boha.

V súčasnosti sme svedkami premeny „humanistického náboženstva“ na „ekocentrické náboženstvo“. Človek už nemá byť uctievaný, ale stále viac je opovrhovaný a považuje sa za najväčšieho nepriateľa „Matky Zeme“.

Pozrime sa na učenie, ktoré Nepoškvrnená Spoluvykupiteľka zanecháva svetu.

Po prvé: Najväčším zlom pre človeka nie sú klimatické zmeny ani vyhynutie veľrýb, ale jediné skutočné zlo je hriech. Práve pre naše vyslobodenie z hriechu sa Syn Boží stal človekom a Jeho matka trpela celý svoj život účasťou na jeho diele vykúpenia.

Po druhé: Na spasenie je absolútne nevyhnutná posväcujúca milosť, ktorá spôsobuje, že človek je ospravedliviteľný. Neexistuje žiadne samo-spasenie. Nikto si nemôže nárokovať milosť. Je nám daná ako ovocie bolestného utrpenia Ježiša a Márie.

Po tretie: stvorenie môže spolupracovať na diele Vykúpenia. Mária, vďaka zvláštnemu privilegiu byť Matkou Božou a Nepoškvrneným počatím, spolutrpela pri objektívnom Vykúpení, to znamená, že prispela k získaniu milosti pre celé ľudstvo. My sme povolaní spolupracovať pri práci subjektívneho vykúpenia. Do aplikovania zásluh Ježiša a Márie do jednotlivých duší, aby bolo možné posvätiť a spasiť čo najviac z nich. Panna Mária v Fatime to vyjadrila volaním: „Modlite sa, modlite sa veľa a ponúknite sa za hriešnikov; veľa duší ide do pekla, pretože sa za nich nikto nemodlí, ani neobetuje.“

Preblahoslavená Panna Mária na Kalvárii urobila to, čo bolo predpovedané Adamovi. Boh vložil nepriateľstvo medzi Máriu a Satana a jej utrpením ho úplne ponížila. Takto to opisuje bl. Pius IX. v bule *Ineffabilis Deus* vyhlasujúci dogmu o Nepoškvrnenom Počatí:

„Keď Otcovia a cirkevní spisovatelia vysvetľovali slová, ktorými Boh od počiatku sveta oznámil pomoc, ktorú pripravilo Jeho milosrdenstvo pre nápravu a znovuzrodenie ľudstva – zmiatol trúfalosť zákerného hada a obdivuhodne vliat nádej ľudskému rodu: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom.“ [Gn 3:15] – učil, že týmto božským proroctvom milosrdný Vykupiteľ ľudstva, Ježiš Kristus, Jednorodený Syn Boží bol jasne predpovedaný: predpovedaná bola jeho Najsvätejšia Matka, Panna Mária, a zároveň bolo jasne vyjadrené nepriateľstvo obidvoch proti diablu. Preto tak ako Kristus, Prostredník medzi Bohom a človekom, vzal na seba ľudskú prirodzenosť, zrušil dekrét o našom odsúdení, a víťazne ho pripevnil na kríž, takto Najsvätejšia Panna, zjednotená s Ním tým najtesnejším a nerozlučným putom, bola spolu s Ním a skrze Neho vo večnom nepriateľstve s jedovatým hadom, ktorému svojou nepoškvrnenou nohou rozšliapala hlavu.“

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/s-pannou-mariou-proti-herezam/>